

Ženy ve službě: 80. Tady nejde o mě

Ženy ve službě

Tady nejde o mě

Victoria Robb Powersová káže v Royal Lane Baptist Church v Dallasu.

Toto je skutečně významný, historický okamžik, a přestože pro mě tolik znamená, vím také, že jde o mnohem víc než o mě.

Musím vám o tom vyprávět příběh minulého středečního večera. Odcházela jsem z kostela po naší bohoslužbě na Popeleční středu a mířila jsem domů, kde moji tchánové hlídali moje děti, protože můj manžel byl mimo město.

Byla jsem unavená. Byl to dlouhý den, ale během jízdy jsem si uvědomila, že jsem ještě nejedla, a tak jsem se rozhodla zastavit a doprát si večeri v jedné z mých oblíbených restaurací na cestě domů.

Sedla jsem si k baru, objednala si své oblíbené jídlo z jídelního lístku a chystala se začít poslouchat ve sluchátkách epizodu jednoho podcastu, když si vedle mě sedl jeden mladý muž a rozhodl se navázat se mnou konverzací.

„Kde jsi byla na mši?“ zeptal se. Málem bych zapomněla na popel na mém čele. „Nebyla jsem na mši,“ řekla jsem mu. „Získala jsem svůj popel v Royal Lane Baptist Church.“

Řekl: „Aha, myslel jsem, že Popeleční středu slaví pouze katolíci.“ Informovala jsem ho, že existuje spousta tradic, které slaví Popeleční středu, a pak jsem mírně odvrátila židli, abych dala najevo, že tu nejsem na konverzací. Nebral moji narážku.

„Jak dlouho jsi v Royal Lane?“ zeptal se.

Odpověděla jsem: „Ach, asi dva měsíce.“

Řekl: „Proč ses rozhodla jít do toho sboru?“

Na vteřinu jsem o tom přemýšlela a pak jsem řekla: „Kazatel.“

On na to: „Páni. Je to opravdu dobrý kazatel nebo co?“

„Vlastně ano,“ řekla jsem. „To ona je.“

Odpověděl: „Páni, ONA. Nikdy jsem neslyšel o starším kazateli ženského pohlaví.“

„Aha,“ řekla jsem.

Usrkla jsem ze svého nápoje a řekla: „No, teď už jsi slyšel a taky jsi jednu viděl.“ Poté jsem se představila jako hlavní kazatel sboru Royal Lane Baptist Church a vzdala jsem se svých nadějí, že budu poslouchat ten podcast.

Povídali jsme si asi 20 minut – nezůstala jsem dlouho – ale bylo jasné, že jsem opravdu otrásla představami tohoto muže o tom, jak vypadá starší kazatel.

Je to legrační, protože si pamatuji, kdy se mi to stalo poprvé. Bylo mi 19 let na úvodním kurzu kazatelské služby s mým drahým profesorem a nyní přítelem Dougem Weaverem, když k naší třídě přišla promluvit mladá žena, která sloužila jako vrchní kazatelka baptistického sboru v Severní Karolině.

*„Nikdy na ten okamžik nezapomenu, protože jakmile vešla dovnitř,
byla jsem úplně dezorientovaná.“*

Nikdy na ten okamžik nezapomenu, protože jakmile vešla dovnitř, byla jsem úplně dezorientovaná. Když jsem vyrůstala v *Southern Baptist*, neměla jsem *tušení*, že by ženy mohly být kazatelky – a nejen v mé vlastní tradici. Netušila jsem, že by mohli být kazatelky v *jakékoli* tradici. Když jsem ji viděla, byla jsem *velmi* zmatená.

Byla jsem zmatená, že tato žena by mohla být vrchní kazatelkou, a pokud mám být opravdu upřímná, byla jsem zmatena, že vůbec chtěla být vrchní kazatelkou.

Víte, moje tradice ve sboru mě léta podmiňovala – v proklamaci i v praxi – věřit, že ženy nemají právo být kazatelkami. A proto, kvůli tomu, co mě učili a co jsem viděla, pastore a kazatelna páchly mužností.

Žena sloužící jako kazatel ve sboru v mé mysli byla jako žena trénující americký fotbal. Pamatuji si, že jsem si vlastně říkala, proč by tato mladá žena chtěla obětovat veškerou svou ženskost kazatelské službě ve sboru? Opět jsem byla zmatená.

Ale jak se ukazuje, zmatek může být také svatá věc. Nyní se ohlédnou a vidím, že její přítomnost byla svatým narušením mé vlastní představivosti. Řeknu vám, že od chvíle, kdy přišla do naší třídy, jsem na ni nepřestala myslet a docela brzy se ten zmatek změnil ve zvědavost. Musela jsem vědět víc.

„Vešla jsem do toho sboru se zvědavostí a odešla jsem s Božím povoláním.“

O několik měsíců později jsem se jednu z posledních nedělí ocitla v zadní lavici baptistického sboru Calvary ve Waco, kde Julie Pennington Russellová sloužila jako vrchní kazatelka. Šla jsem do toho sboru se zvědavostí a vyšla jsem ven s Božím povoláním.

Od zmatku ke zvědavosti až po Boží povolání – to byly ukazatele mé cesty. Nebylo to vždy lineární, ale tohle byly sloupy lamp, které mi osvětlily cestu k tomuto místu.

Tento okamžik je pro nás oslavou. Je to okamžik, po kterém jsme toužili – jako kazatelka i jako sbor.

Ale pro ostatní v naší komunitě je to chvíle zmatku. Ve skutečnosti je to pro některé naše baptistické sourozence okamžikem přestupku, kamenem úrazu. Právě tento týden *Saddleback Church*, největší jižní baptistický sbor na světě, ztratil svou příslušnost k *Southern Baptist Convention*, protože najal učitelku kazatelku ([Jižní baptisté vyloučili svůj největší sbor Saddleback za to, že má kazatelky](#)).

Pro některé je to chvíle zmatku. Ale jestli mě moje cesta něčemu naučila, pak to, že zmatek je součástí práce Ducha svatého. Zmatek je prvním krokem k dekonstrukci falešných, modlářských představ o tom, kdo je Bůh a koho Bůh volá ke službě. Protože zmatek se propůjčuje zvědavosti, a jakmile je člověk zvědavý, tehdy je všechno možné.

„Zmatek je prvním krokem k dekonstrukci falešných, modlářských představ o tom, kdo je Bůh a koho Bůh volá do služby.“

Ve čtvrtek jsem dostala e-mail od onoho muže, který seděl vedle mě v baru. Šel na naše webové stránky, našel stránku zaměstnanců, získal mou e-mailovou adresu a poslal mi zprávu.

Navštěvuje sbor Watermark, sbor proslulý konzervativními názory – na ženy a další věci. V e-mailu mi poděkoval za ochotu zabývat se jeho otázkami a řekl, že je vděčný, že v jeho městě existuje sbor – baptistický sbor – s vedoucí kazatelkou.

Přátelé, tohle není o mně. Týká se to stovek tisíc lidí, kteří nemají ponětí, že ženy mohou sloužit jako kazatelky sboru, a dalších stovek tisíc lidí, kteří si myslí, že ženy nemají co dělat kazatelky

sborů.

Jde o narušení patriarchálních vzorců, které říkají, že ženská těla nepatří za kazatelny. Jde o to, dát mladým dívkám úplnější pohled na to, k čemu je Bůh může povolat, aby nebyly podmíněny věřit, že vedoucí kazatel je mužská role určená pouze pro muže.

A členové sboru Royal Lane, tohle je o vás. Jde o vaši odvahu učinit správné rozhodnutí rozšířit oblast služby pro lidi na celém světě. Společně pokračujme ve vytváření posvátného narušení statu quo, pojďme zmást masy, abychom podnítili zvědavost, že Bůh je možná víc, než na co jsme se snažili Boha omezit.

Tady to nekončí, tady to začíná. Budeme pracovat na vytvoření modelu společenství víry, které neklade žádná omezení na typy lidí, které Bůh volá ke službě. Budeme spolupracovat, abychom vyvolali zvědavost na rozpínavou Boží lásku. Vytvoříme svatý a posvátný prostor, kde děti každého druhu mohou pochopit povolání, které Bůh vložil do jejich životů.

Společně - prostřednictvím darů zmatku, zvědavosti a povolání - budeme rozvíjet Boží království.

Victoria Robb Powers

[Baptist News Global](#)

Poznámka redakce: Minulou neděli byla Victoria Robb Powersová dosazena jako první kazatelka sboru Royal Lane Baptist Church. Tento článek čerpá z jejích komentářů ke shromáždění.

Victoria Robb Powers

Victoria Robb Powers

Victoria Robb Powers slouží jako vedoucí kazatelka ve sboru Royal Lane Baptist Church v Dallasu. Je absolventkou Baylor University a Brite Divinity School a dříve sloužila v kazatelských rolích v University Park United Methodist Church a Highland Park United Methodist Church v Dallasu. Předsedá správní radě pro nový baptistický dům studií na Perkins School of Theology na

Southern Methodist University.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)